

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: „Forflag til Lov om en forandret Fordeling af Folkethingsvalgkredsene“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Eh. Nielsen: Som det ses af Motiverne til nærværende Lovforslag, er den høitagtede Indenrigsminister fremkommet med det for at opfylde Grundlovens § 32. Den høitagtede Indenrigsminister har jo tidligere forelagt et Lovforslag i samme Retning, og man ser saaledes, at han viser en meget stor Omhyggelighed for Opfyldelsen af den nævnte Grundlovsparagraf, saaledes som han mener, at den bør fortaaes. Det var ønskeligt, om den høie Regjering i det Hele taget vilde vise samme Omhyggelighed ligeoverfor visse andre Paragrafer i Grundloven og vilde fremlægge og atter fremlægge Lovforslag, indtil disse Paragrafer — jeg tænker paa Løsteparagraferne — være blevne indfrieede. Smidtertid maa det jo paastjones, at den høitagtede Indenrigsminister her viser den omtalte Omhyggelighed. Det gjælder altsaa kun om at undersøge, hvorvidt en Opfattelse som den, han gjør gjældende, er paabuden i Grundlovens § 32; men i den Henseende er jeg ikke saa heldig at kunne være enig med den høitagtede Indenrigsminister. Ministeren synes da heller ikke at være meget enig med sig selv, thi som bekendt var det Forflag, han forelagde for det høie Thing i Samlingen 1871—72, meget afvigende fra det, der nu er forelagt, og skulde jeg sige, hvilket af de to Forflag jeg helst vilde have —, jeg sympatiserer i Dvrigt ikke med noget af dem, — maatte jeg give det første Fortrinsret. Jeg skjønner imidlertid overhovedet ikke, at et Lovforslag enten som det tidligere eller som det nuværende er nødvendigt efter Grundlovens § 32, hverken efter dens Ordlyd og ei heller efter den Sædvane, som Thinget tidligere har fulgt ligeoverfor denne Bestemmelse. Dette er godtgjort i den om denne Sag sidst afgivne Betænkning, og jeg skal derfor ikke videre fordybe mig hert. Jeg har paany gennemlæst Forhandlingerne desangaaende, og jeg ser ikke, at de Beviser, Udvalget dengang fremsatte, egentlig ere blevne gjendrevne. Jeg skal blot pege hen paa, at, hvis det oprindelige Grundlovsudkast, som det blev forelagt af Regjeringen, var blevet vedtaget iforandret, kunde det være muligt, at den høitagtede Indenrigsminister vilde have Ret, thi deri var Distrikternes Størrelse Sovedsagen; men som Grundloven nu lyder, ere Valgkredsene blevne det, og Thinget har ogsaa gjentagne Gange — dels i 1866 og dels ved den seneste Behandling af Sagen i 1871—72 — viist, at det ikke havde den Opfattelse, som den høitagtede Indenrigsminister har frembt at gjøre gjældende. Der har været en hel Marræffe, nemlig fra 1860 til 1866, hvor man uden at for-

ølge nogen Ændring i dette Punkt har ladet Valgkredsene bestaa med et Gjennemsnitsantal af 16,000 Menneffer, uagtet Grundloven paabød 14,000. Man har vel altsaa ment, at dette var i god Overensstemmelse med den paagjældende Bestemmelse i Grundloven, thi ellers var vel den høie Regjering den Gang fremkommet med Forflag til en Ændring i Valgkredsenes Fordeling. Men nu er Forfjellen jo ikke engang saa stor. Nu er der dog kun et Gjennemsnitsantal af 17,600 Menneffer i hver Valgkreds istedetfor 16,000, og dette kan dog vel kaldes et „omtrent“, tilmed da Forfjellen tidligere har været større. Den høitagtede Indenrigsminister har efter min Mening ikke været synderlig heldig med sit Lovforslag. Der er to Bestemmelser, som ere den ledende Traad i Lovforslaget. Den ene er den, at kun i de Overøvrighedskredse, hvor der er 16,000 Menneffer over det normerede Antal, skal der oprettes en ny Kreds. Dette har for Exempel ført til, at Randers Amt ikke kan faae nogen ny Kreds, fordi der kun er halsofxtende Lusind eller nysagtigere 15,916 Menneffer over det normerede Antal. Der mangler altsaa 84 i de 16,000, men vi tør vel gaa ud fra, at disse 84 allerede ere komne til siden sidste Folketælling. Dernæst er den høitagtede Indenrigsminister gaaet ud fra, at kun, hvor der er et Overtal af over 25 pCt. i en Valgkreds, skal der lægges om paa Valgkredsene. Dette vil for Exempel føre til, at der i Maribo Amt maa foretages en hel Omfordeling, fordi 1ste Kreds har over 20,000 Menneffer. Saa sætter man hele Maskineriet i Bevægelse, man tager fra 1ste og lægger til 2den Kreds og tager fra 2den og lægger til 3die Kreds. Hvorvidt disse Omfordelinger af andre Hensyn kunde være heldige, skal jeg ikke udtale mig om, men saavidt jeg har kunnet se paa Kortet, er dette ikke Tilfældet, og i alt Fald gaar det imod en lang tilvant Sædvane. Dvøre i Thyland har den høitagtede Minister været høist uheldig med Hensyn til Omdelingen, saa vidt jeg skjønner. Saaledes vil Randers Amt, der i Dvrigt bliver meget uheldig stillet efter nærværende Lovforslag, faae 19 til 20,000 i hver Kreds, og Ministeren har ikke været mere heldig med Hensyn til Veile Amt. Der træffer nemlig ogsaa der det Uheld, at der er en Kreds, hvor der er nogle hundrede Menneffer over de 20,000, og derfor skal der foretages en Omfordeling. Som det vil ses af Forslaget, lægges nemlig Tellinge Kommune ud til Givekreds, og det, uagtet denne Kred iforveien er dobbelt saa stor som nogen anden Kreds i Amtet. Den høitagtede Minister har heller ikke taget det geografiske Hensyn, som dog oprindeligt blev taget ved Valgkredsenes Fordeling. Beboerne i den Kommune, jeg her har nævnt, have saaledes nu for en stor Del kun $\frac{3}{4}$ Miles Wei til Veile, som tillige i andre Henseender er deres naturlige Midtpunkt, idet den er deres Handelsplads, Næststed o. s. v.; efter Lovforslaget skulle de derimod nu